

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/275/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113215764
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6113215764.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a Mgr. Dušana Ďuriana, v právnej veci navrhovateľky M. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. Z. XXX/XX, XXX XX F. F., zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Ľudová 14, 040 11 Košice, IČO: 47 234 466, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o zaplatenie 256 € s príslušenstvom o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/139/2013-85 z 30. 10. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľke sumu 251 € s 5,5 %-ným úrokom z omeškania od 28. 05. 2013 až do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania na trovách právneho zastúpenia v sume 431,72 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť na účet Okresného súdu Banská Bystrica súdny poplatok vo výške 16,50 € p o t v r d z u j e.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 18,83 € na účet jej právneho zástupcu pod č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom čiastočne vyhovel návrhu navrhovateľky, ktorým sa domáhala od odporcu vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 256 € spolu s 5,5 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 256 € od 27. 05. 2013 do zaplatenia tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 251 € s 5,5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 28. 05. 2013 do zaplatenia považujúc v tejto časti návrh za dôvodný a zamietol ho len o úroky z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 251 € za deň 27. 05. 2013 z dôvodu, že v deň 27. 05. 2013 ešte nebol odporca v omeškaní s plnením peňažného dlhu. Návrh o zaplatenie 5 € s 5,5 %-ným ročným úrokom z omeškania od 27. 05. 2013 až do zaplatenia vzala navrhovateľka späť, preto v tejto časti konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tak, že navrhovateľke priznal náhradu trov konania v plnej výške z dôvodu, že bola neúspešná len v nepatrnej časti úrokov z omeškania.

Základom pre rozhodnutie okresného súdu bol zistený skutkový stav, podľa ktorého navrhovateľka uzavrela s odporcom dňa 08. 06. 2010 zmluvu o úvere, v ktorej sa navrhovateľka zaviazala odporcovi vrátiť istinu úveru 200 € spolu s poplatkom vo výške 196 € v 12-tich mesačných splátkach po 33 €. V zmluve bolo vyznačené, že úver sa poskytuje za účelom výkonu povolania. Odporkyňa v konaní vyvrátila tvrdenie odporcu o účele úveru tým, že už osem rokov je na dôchodku a dôchodkyňou bola aj v čase uzavretia úverovej zmluvy, nikde nepracovala, úver si vzala ako spotrebiteľka, preto zmluvu

o úvere posudzoval podľa ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý sa vzťahuje na zmluvy uzavreté do 10. 06. 2010 vrátane. Zo splátkového kalendára úveru súd zistil, že na zmluvu č. 609200080 zaplatila navrhovateľka odporcovi celkom 451 €. Zmluva o úvere neobsahovala náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, konkrétne konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ročnú úrokovú sadzbu, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, priemernú hodnotu RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto sa podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Ak navrhovateľka z titulu zmluvy o úvere zaplatila odporcovi celkovo 451 € a úver bol poskytnutý len vo výške 200 €, na strane odporcu vzniklo bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatím plnenia z neplatného právneho úkonu.

Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s. zo 14. 07. 2011 sp. zn. SR 05966/11, na základe ktorého navrhovateľka odporcovi plnila, považoval okresný súd za nulitný právny akt z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky pre nedodržanie jej písomnej formy. Rozhodcovská doložka, od ktorej odvodil rozhodcovský súd svoju právomoc, bola uvedená len vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré neboli podpísané zmluvnými stranami. Rozhodcovský súd potom nemal právomoc vo veci zmluvných strán konať. Nedostatok jeho právomoci odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku.

Povinnosť odporcu zaplatiť na účet Okresného súdu Banská Bystrica súdny poplatok vo výške 16,50 € z návrhu odôvodnil okresný súd osobným oslobodením navrhovateľky od návrhu v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v spojení s § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch.

Proti rozsudku okresného súdu v časti prvého, štvrtého a piateho výroku podal odvolanie odporca. Nesúhlasil s názorom okresného súdu, že navrhovateľka mala pri uzatváraní zmluvy o úvere status spotrebiteľa, keď v zmluve o úvere č. 609200080 z 08. 06. 2010 navrhovateľka označila účel poskytnutia úveru na výkon povolania. Odporca vstupoval do právneho vzťahu s navrhovateľkou v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľom, preto sa navrhovateľka v súčasnosti nemôže ochrany spotrebiteľa domáhať. Vzťah účastníkov je vzťahom obchodnoprávnym a uplatnenie právnych noriem s cieľom ochrany spotrebiteľa nie je vôbec namieste. Zmluvu o úvere nie je možné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy z dôvodu, že sa tento zákon v zmysle § 1 ods. 2 písm. e/ nevzťahuje na zmluvy, na základe ktorých bol poskytnutý úver do 200 € a nad hodnotu 20.000 €. Navrhovateľke bol poskytnutý úver vo výške 200 €. Ak sa na zmluvu o úvere nevzťahuje zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nemusela obsahovať táto zmluva ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Podstatnými náležitosťami zmluvy o úvere uzatvorenej v súlade s ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka sú určenie zmluvných strán, určenie výšky peňažných prostriedkov, záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Odporca tvrdí, že podľa zmluvy o úvere č. 609200080 mal nárok nielen na vrátenie poskytnutého úveru, ale aj na zaplatenie príslušného poplatku, ktorý v zmysle všeobecných podmienok poskytnutia úveru predstavoval v jednej tretine dohodnutý úrok a vo zvyšných dvoch tretinách náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Na strane odporcu teda k vzniku bezdôvodného obohatenia nedošlo.

Okresný súd nesprávne vyhodnotil skutočnosť, že právoplatný rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s. so sídlom v Bratislave sp. zn. 05966/11 z 14. 07. 2011 nebol zrušený. Navrhovateľka nepodala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie vytvára z hľadiska identity predmetu konania a účastníkov konania prekážku veci rozsúdenej pre konanie o určenie, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je. Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, ktorým bolo rozhodnuté o plnení z úverovej zmluvy vytvára prekážku rozhodnutej veci o vydanie bezdôvodného obohatenia.

Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Na odvolanie odporcu reagovala navrhovateľka vo vyjadrení zo 14. 03. 2014. Zopakovala, že ustanovenia zmluvy o úvere sú nápadne až krajne nevyvážené, postavené v neprospech navrhovateľky ako spotrebiteľa. Navrhovateľka nemohla obsah úverovej zmluvy žiadnym spôsobom ovplyvniť. Bola vopred predformulovaná a v takomto znení bez možnosti pripomienkovania predložená na podpis spotrebiteľovi. Vzhľadom na znenie zmluvy o úvere, znenie všeobecných podmienok poskytnutia úveru a z dôvodu neprehľadnosti a nedodržania zákonom stanovených náležitostí zmluvy o úvere navrhovateľ ustanoveniam zmluvy o úvere bez príslušného vzdelania poprípade skúseností nemohol rozumieť a vyčítať z nej všetky pre neho plynúce následky. Napriek účelovým tvrdeniam odporcu o tom, že peňažné prostriedky boli určené na výkon povolania, je nutné zmluvu o úvere považovať za spotrebiteľskú zmluvu, ktorá sa má riadiť ustanoveniami zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Bežnou praxou odporcu pri uzatváraní obdobných úverových zmlúv je snaha označiť dlžníka ako podnikateľský subjekt a ak to nie je možné z dôvodu, že dlžník nemá žiadne podnikateľské oprávnenie, účelovo zaškrtnúť políčko určujúce účel použitia finančných prostriedkov za účelom zamestnania, resp. povolania, aby došlo k vylúčeniu aplikácie právnych predpisov určených na ochranu spotrebiteľa. Vylúčiť taktiež nemožno, že pri vyplňaní zmluvy postupom odporcu došlo k začiarňnutiu uvedenej kolónky bez absolútnej vedomosti navrhovateľky a to aj po podpise zmluvy v danej časti. Spotrebiteľ nemusí mať vedomosť o tom, čo označenie konkrétneho políčka znamená a čo jeho vyznačenie spôsobí. Teda nemôže ani predpokladať, ako si svoje postavenie môže podpisom takejto zmluvy zhoršiť. Preto je nevyhnutné posúdiť objektívne účel použitia finančných prostriedkov z úveru. Takáto je prax súdov Slovenskej republiky aj Európskeho súdneho dvora či súdov Českej republiky.

Navrhovateľka vyjadrila presvedčenie, že aj napriek tomu, že v tej istej veci bol na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky vydaný rozhodcovský rozsudok, všeobecný súd je oprávnený aj v základnom konaní prelomiť materiálnu právoplatnosť rozhodcovského rozsudku a na tento neprihliadnuť. Rozhodcovský proces realizovaný odporcom nebol ničím iným, ako odňatím práva navrhovateľky na spravodlivý proces. Rozhodcovský rozsudok je iba nováciou záväzku súkromnou listinou, ktorá je v tomto prípade odvodená od absolútne neplatnej rozhodcovskej doložky.

Navrhla potvrdiť rozhodnutie okresného súdu a žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 18,83 € za úkon - vyjadrenie k odvolaniu odporcu vo výške 10,79 € spolu s paušálnou náhradou nákladov v sume 8,04 € (bez podrobného zdôvodnenia takto vyúčtovaných trov právneho zastúpenia).

Krajský súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. iba v rozsahu a z dôvodov odvolania podaného odporcom a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Občiansky zákonník v znení účinnom od 01. 04. 2015 v § 52 ods. 2 ustanovuje, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Odporca popiera, že by navrhovateľka pri uzatváraní zmluvy o úvere dňa 08. 06. 2010 mala status spotrebiteľa a to len z dôvodu, že na ním predkladanej kópii zmluvy o úvere založenej na č.l. 28 spisu je uvedené: dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania. Na kópii zmluvy predkladanej navrhovateľkou k návrhu na začatie konania tento text viditeľný nie je. Už len táto skutočnosť spochybňuje tvrdenie odporcu, že sama navrhovateľka pri uzatváraní zmluvy prehlásila a svojím podpisom potvrdila, že finančné prostriedky použila na výkon povolania. Okresný súd výsluchom navrhovateľky zistil, že už v čase uzatvárania zmluvy o úvere bola dôchodkyňou a nikde nepracovala a požičané finančné prostriedky použila a spotrebovala v domácnosti.

Spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka).

Navrhovateľka pri uzatváraní zmluvy o úvere č. 609200080 dňa 08. 06. 2010 nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, preto sa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka považuje za spotrebiteľa a ňou uzavretá zmluva o úvere s odporcom za spotrebiteľskú zmluvu. Navrhovateľka v právnom vzťahu s odporcom vystupovala ako spotrebiteľka, z tohto dôvodu sa vzťahy medzi navrhovateľkou a odporcom podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka posudzujú podľa ustanovení Občianskeho zákonníka bez ohľadu na argumenty uvádzané odporcom, pre ktoré by mal súd posudzovať tento vzťah ako obchodnoprávny podľa ustanovení Obchodného zákonníka.

Vyslovený názor o povinnosti aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ustanovenia Občianskeho zákonníka v zmysle § 52 ods. 2 tretej vety OZ v znení účinnom od 01. 04. 2015, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, je v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 12/2004 z 21. 04. 2015.

Ďalšou námietkou odporcu v odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu, ktorým mu bolo uložené vydať navrhovateľke bezdôvodné obohatenie vo výške 251 €, vzťahujúcou sa k odvolaciemu dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p., že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, bolo tvrdenie, že úver poskytnutý navrhovateľke nie je možné podriaďiť pod zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“) z dôvodu, že aplikáciu tohto zákona na vzťah navrhovateľky a odporcu vylučuje priamo text zákona v § 1 ods. 2 písm. e/, podľa ktorého sa zákon nevzťahuje na zmluvu o poskytnutí úveru do 200 € a nad hodnotu 20.000 €. Odvolací súd neuznáva za dôvodnú odvolaciu námietku navrhovateľa o nesprávnom právnom posúdení veci z dôvodu, že navrhovateľke bol poskytnutý úver vo výške 200 €. Podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol účinný v čase uzavretia zmluvy o úvere č. 609200080 sa zákon vzťahoval na úvery poskytnuté v rozmedzí od 200 € do 20.000 €. Navrhovateľke bol poskytnutý úver vo výške 200 €, preto sa táto zmluva posudzuje podľa zákona č. 258/2001 Z. z., ktorý v § 4 ods. 1 ustanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná i v § 4 ods. 2 vymedzuje osobitné náležitosti zmluvy a v odseku 3 určuje, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odporca nepopiera, že zmluva o úvere č. 609200080 z 08. 06. 2010 neobsahuje náležitosti vymedzené pod písmenom j/ a k/ §-u 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., len tvrdí, že zmluva o úvere nemusela tieto náležitosti obsahovať z dôvodu, že bola podriadená ustanoveniam Obchodného zákonníka a nie zákona č. 258/2001 Z. z. Okresný súd správne podriadil zmluvu o úvere pod zákon o spotrebiteľských úveroch a dospel aj k správne názoru, že pre absenciu osobitných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 písm. j/ a k/ sa táto zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov, a ak navrhovateľka uhradila odporcovi nad poskytnutý úver aj ďalšiu sumu v rozsahu 251 €, odporca získal na úkor navrhovateľky bezdôvodné obohatenie práve v takejto výške podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako plnenie bez právneho dôvodu. Správny je záver okresného súdu aj o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľke úroky z omeškania zo sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 5,5 % ročne od 28. 05. 2013, keď splatnosť pohľadávky určila navrhovateľka výzvou v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka na deň 27. 05. 2013.

Otázkou, či môže byť právoplatný a vykonateľný rozsudok rozhodcovského súdu prekážkou veci rozsúdenej pre občianske súdne konanie, v ktorom sa navrhovateľ domáha určenia, že spotrebiteľská zmluva je neplatná, sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 29. 01. 2015 sp. zn. 3Cdo 27/2011. Najvyšší súd v tomto rozhodnutí vysvetlil, že oprávnenie súdu skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej doložky, nevedie k posudzovaniu vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu, súvisí však s potrebou vyriešiť otázku, či a aké právne účinky má vydaný rozhodcovský rozsudok. Pri posudzovaní, či v občianskom súdnom konaní predložený rozhodcovský rozsudok má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu (§ 35 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní) môže súd pristúpiť k riešeniu otázky platnosti rozhodcovskej doložky alebo zmluvy nielen v exekučnom konaní, ale aj v iných konaniach, napr. pri riešení otázky, či vydaný rozhodcovský rozsudok zakladá pre občianske súdne konanie prekážku res iudicata. Najvyšší súd v tomto rozhodnutí dospel k záveru, že aj rozhodcovský rozsudok ukladajúci povinnosť niečo plniť podľa spotrebiteľskej zmluvy, môže predstavovať prekážku

veci rozsúdenej pre občianske súdne konanie, v ktorom sa žalobca domáha určenia, že spotrebiteľská zmluva je neplatná, ale tento právny záver je opodstatnený len vtedy, ak bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, pretože iba platná rozhodcovská doložka alebo rozhodcovská zmluva zakladá oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Odvolací súd je toho názoru, že uvedené rozhodnutie najvyššieho súdu je aplikovateľné aj v súdnej veci, ktorej predmetom je vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením bez právneho dôvodu, keď je potrebné vyriešiť otázku, či navrhovateľka plnila odporcovi na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku, ktorý má podľa § 35 zákona č. 244/2002 Z. z. rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Okresný súd dospel k správne názoru, že rozhodcovská doložka medzi účastníkmi pri uzatváraní zmluvy o úvere č. 609200080 dňa 08. 06. 2010 nebola platne uzavretá z dôvodu, že nebola zachovaná jej písomná forma. V texte zmluvy o úvere je síce vyhlásenie navrhovateľky ako dlžníka, že súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sa zaväzuje dodržiavať, ale všeobecné podmienky, v ktorých je v článku 15 predformulovaná dohoda o tom, že všetky spory vzniknuté zo zmluvy o úvere, budú riešené pred rozhodcovským súdom, nie sú podpísané účastníkmi zmluvy o úvere. Nedostatok podpisu na všeobecných podmienkach obsahujúcich rozhodcovskú doložku vyhodnotil ako správne uviedol okresný súd už Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 30. 11. 2011 sp. zn. 2Cdo 245/2010 tak, že rozhodcovská doložka nebola platne uzavretá. Bez platne uzavretej rozhodcovskej doložky alebo rozhodcovskej zmluvy nie je možné rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s. Bratislava sp. zn. SR 05966/11 zo 14. 07. 2011 považovať za rozhodcovský rozsudok s účinkami právoplatného rozsudku súdu a z tohto dôvodu ani nezakladá pre prejednávajúcu vec prekážku veci rozsúdenej.

Rozhodnutie okresného súdu o trovách konania je v súlade s § 142 ods. 3 O. s. p. Povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu vznikla odporcovi podľa ustanovení zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Rozsudok okresného súdu je v napadnutých výrokoch vecne správny. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, z tohto dôvodu rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Právo na náhradu trov odvolacieho konania vzniklo navrhovateľke v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. vzhľadom na plný úspech v odvolacom konaní. O povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do 3 pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná, a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Trovy odvolacieho konania vznikli navrhovateľke tým, že sa ňou zvolený právny zástupca vyjadril k odvolaniu odporcu vo veci samej. Zodpovednosť za správne vyčíslenie trov právneho zastúpenia v zmysle § 151 ods. 2 O. s. p. nesie účastník konania. V mene zastúpenej navrhovateľky trovy odvolacieho konania vyčísliť jej právny zástupca. Odvolací súd priznal navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania iba vo výške vyčíslených navrhovateľkou (jej právnym zástupcom). Právne zastupcovi navrhovateľky podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb patrí odmena za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu odporcu a k tomuto úkonu patrí aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu za rok 2014 podľa § 16 ods. 3 tejto vyhlášky. Neúspešný účastník je podľa § 149 ods. 1 O. s. p. povinný zaplatiť náhradu trov konania na účet právneho zástupcu účastníka, ktorému sa náhrada trov konania priznáva.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.